

WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

Nr. 7.

W Krakowie 11 marca 1916.

Rocznik I.

Drukowane jako rękopis. — Przedruk dozwolony jedynie z podaniem źródła.

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“

Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie pojawiają się w miarę potrzeby. Wysyłka odbywa się bezpłatnie. Instytucje, korporacje oraz kupcy, rękodzielnicy i przemysłowcy okręgu Izby otrzymują

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“

za ustnem lub pisemnem zgłoszeniem w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, ul. Długa 1. p., Tel. Nr. 2318.

— Bez odpowiedzialności. —

Ograniczenia obrotu.

Uregulowanie obrotu cukrem.

Wedle rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. marca 1916 (Dz. p. p. Nr. 61) regulującego obrót cukrem, nabywać można cukier tylko za oddaniem karty cukrowej lub poświadczenia sprowadczego (Bezugschein). Do chwili wejścia w życie kart cukrowych sprzedawać wolno cukier w ilościach najwyższej 1/4 kg na osobę dziennie. Karty opiewają na 1 1/4 kg na osobę w miesiącu i wydawane będą tylko tym konsumentom, którzy nie posiadają zapasów większych niż 2 1/2 kg na osobę.

Z pod przepisów tych wyłączone są przedsiębiorstwa gospodnio-szynkarskie, w których cukier podaje się jako dodatek do napojów.

Kart cukrowych nie otrzymują też osoby stołujące się w towarzystwach dobroczynnych, klasztorach, zakładach wojskowych, pensjonatach wychowawczych, więzieniach, przytułkach itd.

Zakłady je, podobnie jak przedsiębiorstwa gospodnio-szynkarskie oraz piekarze, cukiernicy i piernikarze mają pobierać cukier za oddaniem sprzedającemu poświadczenia sprowadczego (Bezugschein) wystawionego przez powiatowe władze polityczne osobom, których zapasy nie przekraczają zapotrzebowania na 8 tygodni.

Pierwsze poświadczenie wydaje władza kupcom na ilości, odpowiadające wykazanemu przez nich osmiotygodniowemu zapotrzebowaniu, następnie tylko za zwróceniem oddanych im przez kupującą publiczność kart względnie poświadczeń cukrowych.

Kupcy hurtowni sprowadzać mogą cukier bez poświadczeń, sprzedawać go jednak wolno tylko za kartami względnie poświadczeniami.

Sprowadzanie cukru przez przemysłowców, przetwarzających cukier (wytwórcy wyrobów cukrowych, czekoladowych, marmolady, konserw, likierów, soków owocowych i t. d.), należących do Centralnego stowarzyszenia fabrykantów wyrobów czekoladowych w Austro-Węgrzech, do Związku państwowego austriackich fabrykantów spirytualiów, likierów i octu, lub też do Związku austriackich wytwórców i handlarzy soków owocowych oraz przez osoby, którym Ministerstw wojny powierzyło dostawy wojskowe, uregulowała Centrala cukrowa w Wiedniu w ten sposób, że przedsiębiorcy ci mają pokrywać swoje miesięczne zapotrzebowanie bez poświadczeń, bezpośrednio w Centrali.

Przemysłowcy, przetwarzający cukier, a nie należący do wymienionych Związków, mogą sprowadzać cukier tylko za oddaniem poświadczeń sprowadczych. Sprzedaż cukru jest im wzbroniona.

Właściciele przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, kupcy hurtowni oraz przemysłowcy, przetwarzający cukier, prowadzić mają zapiski (Vormerkbuch), zawsze dostępne dla kontroli władzy politycznej, w których ma być uwidoczniiony stan zapasów na początku każdego miesiąca, ich przyrost i źródło (u kupców także odbiorcy cukru). Kupcy są także obowiązani do przedkładania na żądanie władz odcinków oddawanych im przez odbiorców kart i poświadczeń.

Fabryki i składy, dostarczające cukru przedsiębiorstwom oraz publiczności za poświadczeniami, mają je przy wysyłce cukru oddawać straży skarbowej.

W związku z powyższem zarządzeniem nastąpiło uregulowanie obrotu cukrem między Austrią a Węgrami, gdzie rząd ogłosił wyższe maksymalne ceny na cukier. Mianowicie wedle rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. lutego 1916 (Dz. p. p.

57) zakazany został przewóz cukru pocztą do Węgier oraz do Bośni i Hercegowiny. Przewóz kolejami dozwolony jest tylko za okazaniem poświadczenia transportowego (Uebergangsschein), wystawionego przez odnośne władze skarbowe.

Obrót kawą.

Rozporządzeniem ministeryalnym z 8. marca 1916 L. 62 ograniczono wolny obrót kawą, o ile idzie o wywóz z poszczególnych krajów koronnych. Koleje i poczty przyjmować będą transporty kawy wysyłane z jednej prowincji do drugiej jedynie za dostarczeniem poświadczenia transportowego, które wystawi polityczna władza krajowa.

Obrót kawą w granicach kraju koronnego zostaje nadal wolny.

Ograniczenia powyższe nie odnoszą się do przesyłek wojskowych oraz do transportów, wchodzących za frachtem bezpośrednim z Węgier lub z zagranicy celnej, jakoteż do przesyłek tranzytowych.

Władze polityczne otrzymały prawo konfiskaty transportów kawy, wysyłanych wbrew nowym przepisom.

Uregulowanie obrotu papierem dziennikarskim na Węgrzech.

Rząd węgierski wydał rozporządzenie w sprawie uregulowania obrotu rotacyjnym papierem dziennikarskim. Celem zapewnienia dziennikom papieru utworzona zostanie w Budapeszcie Centrala papierowa, która na podstawie podanych jej dat ustalać będzie objętość dzienników i przydzielać odpowiednią ilość papieru. Zarządzono również zajęcie na Węgrzech wszystkich zapasów papieru rotacyjnego, o ile wynoszą więcej, niż cetnar metryczny. Papierem zajęтым dysponować będzie wyłącznie Centrala.

Wywóz z Niemiec.

Od chwili wybuchu wojny wydano w Niemczech szereg zakazów wywozu dla rozmaitych produktów surowych i wyrobów przemysłowych. — Równocześnie upoważniono kanclerza Rzeszy do udzielania w wyjątkowych wypadkach zezwoleń na wywóz niektórych artykułów.

Prośby o zezwolenie wnosić należy jak już wspomnieliśmy, do komisarza Rzeszy dla wywozu i przywozu w Berlinie (Berlin W. Lützowufer 8).

Według ostatniego zestawienia Izby handlowej w Berlinie ustanowiono dla pewnych grup towarów męzów zaufania, na których ręce wysyłać należy podania, celem przedłożenia Komisarzowi. — I tak zwracać się należy o zezwolenia na wywóz produktów chemicznych pod adresem: Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen für die chemische Industrie, Berlin W. 10, Sigismundstrasse 3; o wywóz wyrobów żelaznych i stalowych pod adresem: Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen für Eisen- und Stahlerzeugnisse, Berlin W. Linkstrasse 25; — dla wyrobów elektrotechnicznych na ręce „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen in der Elektrotechnik, Berlin S. W. 11. Königgrätzerstrasse 106; dla garbników, skór surowych i wyprawionych oraz z wyrobów skórzanych na ręce „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen für Gerbstoffe, Häute u. Felle, Leder u. Lederwaren; — dla wyrobów lanych z kruszców (maszyny do odlewania, grafit, lane części składowe itp.) na ręce „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen im Bereiche der Giessereien, Berlin W. 15, Pfalzburgerstrasse 72a; dla wyrobów drzewnych na ręce „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen in der Holzindustrie, Berlin SW. 48. Verl. Hedemannstr. 4“; — dla węgla (kamiennego, brunatnego, koksu, brykietów) na ręce „Kohlenausfuhrstelle Ost in Berlin W. 9. Leipzigerstr. 2“; — dla wyrobów lanych na ręce „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen in der Leinenindustrie, Berlin W. 56, Schinkelplatz 1—4“; — dla maszyn oraz przyborów do maszyn na ręce „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen in der Maschinenindustrie, Charlottenburg 2. Hardenbergstr. 3“; — dla wyrobów metalowych na ręce „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen in der Metallindustrie, Tempelhof, Hohenzollernkorso N. 1.“; — dla wyrobów optycznych na ręce „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen für die optische Industrie in

Schlachtensee bei Berlin, Albrechtstrasse 12“; — dla wyrobów papierowych na ręce „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen der Papierindustrie, Berlin W. 10. Lützowufer 17.“ — dla blachy o grubości większej niż 5 mm. na ręce „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen für Grobbleche u. Schiffsbaumaterial, Essen-Ruhr“; — dla wyrobów trykotowych do „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen in der Wirkwarenindustrie, Berlin SW. 68, Schützenstrasse 6.“ — dla przedzwywnianej do „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen von Wollengarn, Berlin W. 9, Budapeststrasse 6.“ — dla tkanin wełnianych do „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen für Wollengewebe, Charlottenburg, Hardenbergstrasse 24.“ — dla cynku i blachy cynkowej do „Zentralstelle für Ausfuhrbewilligungen für Zink und Zinkbleche, Berlin W. 9. Linkstrasse 17.“

Wywóz maszyn z Niemiec.

Wedle zawiadomienia Ministerstwa handlu mają osoby, starające się o zezwolenie na wywóz z Niemiec maszyn (Werkzeugmaschinen) wykazać się poświadczeniem jednej z centralnych władz wojskowych, że wywóz maszyny leży w interesie wojskowym.

Podania o wywóz z Niemiec artykułów wojskowych wnoszone być mogą wyłącznie na formularzach czerwonych, złożonych w biurze Izby.

Ulgi przy imporcie towarów zbytkownych do Niemiec.

Rozporządzeniem z 26. lutego 1916 zabroniono przywozu szeregu artykułów zbytkownych do Niemiec. Wedle telegraficznego zawiadomienia Ministerstwa handlu przyznane zostały obecnie dla importu austriackiego pewne ulgi.

Upoważniono mianowicie urzędy cłowe do zezwalania w uwzględnienia godnych wypadkach na import przesyłek wartości niżej 50 Mk, względnie Dyrekcyje celne na wpuszczanie przesyłek wartości do 500 Mk.

Władze celne mogą ponadto udzielić zezwolenia na przywóz towaru, o ile strona dostarczy dowodu, iż zapłata nastąpiła przed 26. lutego b. r.

Do artykułów zbytkownych należą: żywe rośliny i kwiaty, pióra zdobnicze, skórki ptasie, likiery, wyroby cukrowe, kosmetyki, niektóre owoce polodniowe, wyroby jedwabne, konfekcja jedwabna, koronki i hafty, sztuczne kwiaty, włosy ludzkie, kapelusze i czapki, rękawiczki, wyroby futrzane, klejnoty, obrazy, rzeźby, wyroby złote i srebrne, maszyny, narzędzia, zabawki itp.

Wyczerpującą listę artykułów zbytkownych, wyłączonych od przywozu do Niemiec, przegłądać można w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Zakazy wywozu.

Z Holandii zabroniono wywozu korków, siarki, konopi, manila itp. oraz artykułów z nich sporządzonych.

Sprowadzanie towarów za kompensatami.

Izba handlowa i przemysłowa zwraca uwagę kupców, zawierających w państwach neutralnych, zwłaszcza w Szwajcarii, transakcje na sprowadzanie towarów za kompensatami, iż uzyskanie takich kompensat z monarchii, natrafia obecnie na poważne trudności.

Wskutek braku równowartości do wywozu narażać się mogą kupujący na niepotrzebne straty.

Wywóz siatek włosowych do Szwajcarii.

Wedle doniesienia austr. Muzeum handlowego ustał w czasie wojny eksport siatek włosowych, wywożonych w znacznych ilościach z Galicji do Szwajcarii. Ponieważ zapotrzebowanie tego artykułu w Szwajcarii jest bardzo znaczne, starają się tamtejsze czynniki miarodajne o powołanie do życia własnej produkcji.

Zarząd miasta Genewy zorganizował w tym celu przy szkole przemysłowej naukę wyrobu siatek włosowych.

Wiadomość ta posiada znaczenie dla organizacji galicyjskich, które zaprowadziły u nas wyrób siatek. Należałoby obecnie już podjąć starania, aby nie utracić targu szwajcarskiego.

Sprowadzanie ziemniaków.

Izba handlowa i przemysłowa zwraca uwagę gmin, wydziałów powiatowych, komitetów aprowizacyjnych itd., iż w sprawie zakupu ziemniaków dla celów aprowizacji publicznej odnosić się obecnie należy do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych w Wiedniu, które dysponuje wyłącznie importami z poza granic państwa.

Dostawa nasienia koniuczki.

Ministerstwo rolnictwa poruciło dostawę nasienia koniuczki Bankowi rolniczemu, c. k. Towarzystwu gospodarskiemu we Lwowie, Syndykatowi rolniczemu w Krakowie i Ekonomicznemu Związkowi kółek rolniczych we Lwowie, obecnie w Bielesku, Zunfthausgasse 1.

Wszyscy zatem, którzy zgłosili zapotrzebowanie koniuczki, zwrócić się mają bezpośrednio do jednego z wymienionych towarzystw i z niem sprawę dostawy załatwić.

Ogólne.

Utrzymanie stosunków służbowych w czasie wojny.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 29. lutego 1916 (Dz. p. p. 58) reguluje stosunki służbowe, pełniących służbę wojskową osób, które podlegają ustawie o pomocnikach handlowych.

W razie powołania do świadczeń wojennych pracobiorcy, który w dniu 25. lipca 1914 już przez miesiąc był w służbie na podstawie umowy, podlegającej ustawie o pomocnikach handlowych, nie może ani pracodawca ani pracobiorca rozwiązać stosunku służbowego. Niedopuszczalnym jest również oddalenie pracującego z powodu, że wskutek świadczeń wojennych nie może pełnić swoich obowiązków. Pracobiorcy nie należy się za czas spędzony w służbie wojskowej żadne wynagrodzenie, o ile nie było odmienniej umowy. Przy ewentualnym podwyższeniu płacy, mającym nastąpić po umówionym czasie trwania służby, należy wliczyć pracobiorcy czas spędzony w wojsku.

Jeśli na mocy zawartej umowy, czas służby miał wynosić więcej niż rok, a nie upłynął jeszcze z chwilą powołania pracującego, natenczas okres trwania stosunku służbowego przedłuża się o czas, przepędzony we wojsku. W razie rozwiązania stosunku służbowego w miesiącu po ponownym objęciu służby, obowiązuje 6-ciotygodniowe wypowiedzenie, o ile oczywiście nie było w tym względzie innej umowy.

Jeżeli pracobiorca po ukończeniu świadczeń wojennych do 14 dni nie zgłosi się ponownie do służby, uważa się umowę za rozwiązana.

Jeżeli dla pracującego po ukończeniu świadczeń właśnie z ich powodu zachodzi przeszkoda w podjęciu dawnych obowiązków służbowych, albo jeżeli utracił pełną sprawność służbową, należy mu przyznać ustawowe wynagrodzenie na czas sześciu tygodni.

Przy zapłacie za czas od wypowiedzenia aż do opuszczenia posady może pracobiorcy być przyznane wynagrodzenie pieniężne zamiast umówionego wynagrodzenia w naturze.

Przez czas świadczeń wojennych gaśnie obowiązek pracodawcy w kierunku ubezpieczenia emerytalnego oraz ubezpieczenia od choroby lub wypadku.

Rozporządzenie odnosi się zarówno do pracobiorców powołanych do świadczeń osobistych, jak i do zakładników uprowadzonych przez nieprzyjaciela.

Do podjęcia dawnych obowiązków należy się zgłosić u pracodawcy dzień po uwolnieniu od czynnej służby wojskowej lub od świadczeń osobistych, względnie po powrocie w obszar monarchii.

Przepisy te nie mają zastosowania, jeżeli pracodawca zwinął przedsiębiorstwo po 5 lipca 1914 albo jego ruch wskutek wojny w większej części ograniczył, a nie podjął go na nowo przed dniem, w którym pracujący pragnie służbę objąć.

Zresztą podlega stosunek służbowy nadal ustawie o pomocnikach handlowych. Pracobiorca może domagać się urlopu dopiero po upływie sześciu miesięcy od czasu ponownego objęcia posady. Umowy odmiennie od tego rozporządzenia, o ile wychodzą na niekorzyść pracobiorcy, są nieważne.

Rozporządzenie to nie odnosi się do tych stonków służbowych, których rozwiązanie nastąpiło przed 1. stycznia 1916 na podstawie obopólnej zgody (pracodawcy i pracobiorcy), prawomocnego wyroku sądowego, albo należytego wypowiedzenia jednej strony.

Używanie jeńców wojennych do robót.

Od 1. marca b. r. obowiązują nowe postanowienia dotyczące przydzielania jeńców wojennych do robót, w pierwszym rzędzie do zajęć, leżących w interesie ogółu. Podania o przydzielanie jeńców wnoszą do powiatowych władz politycznych, które je przedkładają kompetentnym czynnikom wojskowym. Każdemu z krajów koronnych przydzielony jest pewien kontyngent jeńców za specjalnym uwzględnieniem rolnictwa. Opiekę nad jeńcami wykonuje powiatowa władza polityczna. Za każdego zgodzonego do roboty jeńca złożyć należy kaucję w wysokości 30 K.; przemysłowcy oraz rolni pracodawcy, którzy dotychczas zatrudniali jeńców bez kaucji, mają ją złożyć do 15. marca. Odnosnie do czasu trwania roboty, przerw w pracy, spoczynku niedzielnego itd. obowiązują ogólne normy ustawowe dla robotników cywilnych. Pracodawca przyjmuje za jeńca pełną odpowiedzialność i gwarancję. Wzbronione jest dowolne przesuwanie pojedynczych jeńców oraz ich grup na inne miejsce bez zawiadomienia władzy.

Od 1. marca b. r. obowiązują nowe postanowienia do wyżywienia jeńca przez pracodawcę. Za wkład dla eskorty przynajmniej się pracodawcy 1.30 K. dziennie, wliczywszy relutum za chleb. Odzież dla jeńców dostarcza zarząd wojskowy. Pracodawca może uzupełniać braki w odzieży jeńców za zwrotem kosztów. Pracującemu jeńcowi należy się mała dopłata, minimum 15 hal. dziennie. Dozwoloną jest dopłata wyższa. Za każdą godzinę roboty ponad 12 godzin należy się jeńcowi 6 hal. dopłaty; podobnie za pracę w dni świąteczne. Dopłata niema wynosić ponad 50 hal. dziennie w gotówce; można ją składać na korzyść jeńca. Jeńcy, gdziekolwiek się znajdują, podlegają kontroli władz wojskowych, które muszą mieć do nich każdej chwili przystęp. Koszta transportu jeńców ponosi skarb wojskowy, przy przesuwaniu jeńców w obrębie kraju pracodawca. Stosunek służbowy można przerwać przez 14-dniowe wypowiedzenie ze strony pracodawcy lub skarbu wojskowego.

Monopole w Serbii.

Monopoliczną sprzedaż nafty oraz spirytusu w Serbii objął Peszteński węgierski Bank komercyjny w Budapeszcie.

Ekspozytura galic. oddziału spirytusowego.

Ekspozytura galic. oddziału spirytusowego przeniesiona została z dniem 1. marca b. r. do Lwowa. — Biura Ekspozytury mieszczą się przy ul. Kościuszki L. 7.

Z wszelkimi zamówieniami na spirytus należy zwracać się odtąd wprost do ekspozytury lwowskiej.

Zmiana adresu Centr. Związku galic. przemysłu fabrycznego.

Centralny Związek galicyjskiego przemysłu fabrycznego przeniósł biura swe, mieszczące się we Wiedniu III. Lothringerstrasse 12. do realności I, Singerstrasse 27. (Nr. telefonu 2625).

Ogłoszenia.

Sprzedaż drzewa sosnowego.

C. i k. obwodowy Urząd lasowy w Dąbrowie przystępuje do sprzedaży ciętego w jesieni 1915, a leżącego na składzie w Klimontowie budulcowego drzewa sosnowego w ilości 665.82 m³ franco wagon kolejowy. Oferty opatrzone stemplem za 1 K. wnieść należy do c. i k. obwodowego Urzędu lasowego w Dąbrowie przed dniem 16. marca b. r. — Sumę oferowaną uiścić trzeba w trzech ratach.

O zezwolenie na wywóz zakupionego drzewa do monarchii starać się należy za pośrednictwem Zarządu ruchu towarowego (Warenverkehrszentrale) w Krakowie ul. Długa 1. Wywóz do Niemiec jest wzbroniony.

Blizszych informacji zasięgnąć można w biurze Izby, gdzie wyłożone są warunki licytacyjne.

Konkurs dla robót stolarskich.

Z polecenia Ministerstwa robót publicznych ogłoszono w Wiedniu przy współudziale tamtejszej szkoły przemysłu artystycznego oraz innych szkół fachowych, konkurs na szkice prostych i tanich sprzętów domowych dla zaopatrzenia obszarów dotkniętych wojną, w pierwszym rzędzie urzędzień mieszkań, złożonych z pokoju i kuchni. W rachubę wchodzi: łóżko, łóżeczko dziecięce, szafa, stół, stołek i stołeczek, skrzynia, któreby mogły być użyte na łożo, półka ścienna, stół kuchenny, kredens kuchenny, ława do kuchni itd.

Szkice uznane przez wydział znawców za godne polecenia wysłać się interesentom do wykonania. Meble próbne wykonane według tych wzorów wysłać należy po wydaniu opinii przez Dyrekcję danej szkoły do austriackiego Muzeum dla sztuki i przemysłu w Wiedniu (I, Stubenring Nr 5), gdzie będą publicznie wystawione. — Wykonawcom najlepszych pod względem techniki i cen robót, przyznane zostaną nagrody. Dla wykonania obranych robót przewidziano termin od 4—6 tygodni.

Wydawnictwa Centralnego Archiwum marek ochronnych w Wiedniu.

W Centralnym Archiwum marek w Wiedniu (Zentral-Archiv für Marken und Muster des k. u. k. Ministeriums für öffentliche Arbeiten, Wien, VII/2. Kirchberggasse 7) zamawiać można centralny wykaz marek ochronnych (Zentral-Marken-Anzeiger) za rok 1916, zestawienie osobne grupy I. wykazu centralnego (metale, wyroby metalowe, narzędzia, instrumenty i maszyny) za rok 1916 oraz wykaz marek słownych za rok 1915. Karty zamówień do nabycia w biurze Izby.

Sprawy pocztowe.

Otwarcie ruchu pakietowego.

Z gal. Dyrekcji poczt i telegrafów otrzymała Izba zawiadomienie, iż prywatny ruch pakietowy dopuszczony został w następujących galicyjskich urzędach pocztowych:

Babin nad Łomnicą, Bereźnica królewska, Błudniki, Bóbrka, Boiszowce, Bortniki naddniestrz., Borynicze, Brodki, Brzozdowce, Bukaczowce, Bursztyn, Chlebowice, Chodorów 1., Chodorów 2., Dawidów, Gelsendorf-Komarów, Halicz, Hnizdyczów-Kochawina, Izydorówka, Jezupol, Konkolniki, Martynów nowy, Niogowce k. Kałusza, Nowe Sioło k. Stryja, Nowosielce k. Żurawna, Podhorce k. Stryja, Rozdół, Sichów, Sokołów k. Stryja, Starsioło, Tołszczów, Wiktorów, Wiszniów k. Żurawna, Wodniki, Wojniów, Wybranówka, Zawadka k. Kałusza, Żurawno, Żurów, Żydaczów, Żytawa k. Stryja.

Ruch pocztowy między Austrią a Generalną Gubernią warszawską.

W dniu 5. marca b. r. otwarto ruch pocztowy między monarchią a Generalną Gubernią warszawską. Do wysyłki dopuszczone są tylko opłacone listy wszelkiego rodzaju i to tak zwyczajne, jak i polecane, tudzież zwyczajne przekazy pocztowe. Listy mają być pisane wyłącznie w języku niemieckim i być zaopatrzone dokładnym adresem nadawcy. Nie mogą one zawierać żadnych wiadomości wojskowych. Zamieszczanie wiadomości na odcinkach przekazów jest zabronione. Należytość pocztowa jest taka sama, jak w ruchu między Austrią a Niemcami. Przekazy pocztowe wystawiać należy w walucie niemieckiej; mogą one opiewać warszawskiej zostaną one wypłacone według stałego stosunku 100 rubli = 150 marek.

W ruchu pocztowym Gen. Gubernii warszawskiej biorą udział następujące miejscowości: Aleksandrowo, Będzin, Brzeziny, Ciechanów, Częstochowa, Gostynin, Grodzisko, Grojec, Kalisz, Koło, Konin, Kutno, Łęczycza, Lipno, Łódź, Łowicz, Mława, Pabianice, Płock, Płońsk, Przasnysz, Rawa, Rypin, Sieradz, Sierpce, Skierniewice, Słupice, Sochaczew, Sosnowiec (obwód Brzeziny), Turek, Wieluń, Włocławek, Zduńska Wola; prócz nich także miejscowości wszystkich obwodów, w których leżą owe miejscowości pocztowe oraz miasto Warszawa. Poza tem dopuszczalne są przekazy pocztowe do

wszelkich innych miejscowości w Gen. Gubernii warszawskiej. — W napisach przesyłek przeznaczonych do wsi należy podać nazwę odnośnej miejscowości pocztowej, lub conajmniej obwodu, najwyżej na 500 marek. W Generalnej Gubernii w którym rzeczy odebrać należy; przesyłek nie doręcza się bowiem adresatom do domu.

Otwarcie prywatnego ruchu pocztowego w Serbii.

Z dniem 6. marca nastąpiło otwarcie prywatnego ruchu pocztowego w Serbii. W następujących miejscowościach czynne są c. i k. urzędy pocztowe: Belgrad, Arangyelovac, Kragujevac, Valjevo, Obrenovac, Sabac, Palanka i Gorni Milanovac. Dopuszczone są za opłatą zwyczajną otwarte listy, kartki, przekazy pocztowe, czek pocztowej kasy oszczędności. Kurs pocztowy wynosi: 1 marka = 1 koronie 25 h., 1 Dinar = 50 hal., 1 Dinar w zlocie = 95 hal.

L. 18937/916 III. b.

TARYFA MAKSYMALNA

t. j. ceny najwyższe, po których następujące artykuły, niezbędne do codziennego utrzymania, sprzedawać wolno:

Szt.	Kg.	Litr	Artykuł	Cena		Szt.	Kg.	Litr	Artykuł	Cena	
				K	h					K	h
1			Mąka pszenna chlebowa . . . za 1 kg.	—	50	100			1) Duże głowy w oryginalnym opakowaniu z banderolą koloru żółtego za 100 kg.	93	45
1			Mąka pszenna kuchenna Nr. II. za 1 „	—	66				2) Głowy ponad 3 kg. za 100 kg.	93	95
1			Grysik pszenny za 1 „	—	88				3) Głowy poniżej 3 kg. za 100 kg.	96	45
1			Mąka pszenna kuchenna Nr. I. za 1 „	—	98				4) Kostki w kartonach za 100 kg.	95	45
1			Mąka pszenna piekarska: za 1 kg. .	1	18				5) Kostki w workach za 100 kg.	96	95
1			Mąka żytnia chlebowa: za 1 „ . . .	—	50				6) Mączka w workach po 25 kg. i 50 kg. za 100 kg.	96	45
1			Chleb za każde 140 gramów	—	7				7) Grysik w workach po 25 kg. i 50 kg. za 100 kg.	95	45
1			(Wrazie kupna chleba o wadze tylko 70 gr., wynosi cena za ten kawałek 4 h.)						B. w handlu detajl.: a) Żelazo sprzedaje nie odbywa się w oryginalnym opakowaniu, cena wszystkich sort cukru rafinowanego z wyjątkiem kostkowego za 1 kg.	1	03
1			Krupy jęczmieńne Nr. 10: za 1 kg. . .	—	64				Cukier kostkowy za 1 kg.	1	05
1			Krupy jęczmieńne Nr. 9: „ 1 „ . . .	—	66				b) w oryginalnym opakowaniu: 1) Duże głowy za 1 kg. . .	—	98
1			Krupy jęczmieńne Nr. 8: „ 1 „ . . .	—	68				2) Głowy ponad 3 kg. za 1 kg. . . .	—	99
1			*) Mięso pierwszej jakości: a) krzyżówka, zrazówka, rozbef, rozbratel, legawka, lejsztuk i plecówka z dokładką	5	40				3) Głowy poniżej 3 kg. za 1 kg. . . .	1	01
			b) krzyżówka, zrazówka bez dokładki	5	80				4) Kostki w kartonach za 1 kg. . . .	1	01
			c) szponder, górna sztuka i mostek	4	16				5) Kostki w workach za 1 kg.	1	01
1			Mięso drugiej jakości: a) krzyżówka, zrazówka, rozbef, rozbratel, legawka, lejsztuk i plecówka z dokładką	4	—				6) Mączka w workach po 25 kg. i 50 kg. za 1 kg.	1	01
			b) krzyżówka, zrazówka bez dokładki	4	40				7) Grysik w workach po 25 kg. i 50 kg. za 1 kg.	1	01
			c) szponder, górna sztuka i mostek	3	60				8) Cukier krystaliczny a) w handlu hurtowym przy sprzedaży z workiem za 100 kg.	92	45
1			Cielęcina pierwszej jakości (w sklepach i jatkach) a) dych, kotlety za 1 kg.	4	20				b) w handlu detajlnym za 1 kg.	—	96
			b) łopatka, mostek, karczek za 1 kg.	3	60				Nafta: przy sprzedaży detajlniej w ilościach mniejszych niż zawartość jednej beczki: a) za 1 kg.	—	56
1			Cielęcina drugiej jakości (na placach targowych) a) dych, kotlety za 1 kg.	3	40				b) za 1 litr	—	48
			b) łopatka, mostek, karczek za 1 kg.	3	—				Sól kamienna	—	22
1			Mięso wieprzowe: a) poledwica, kotlety i szynka	5	—				Sól warzonkowa	—	28
			b) łopatka i boczek	4	60				Węgiel kamienny (z kopalni Siersza, Jaworzno, Bory) w składach przy dworcach kolejowych	1	30
1			Szynka wędzona surowa w całości	5	40				Węgiel kamienny „Krystyna“ w składach przy dworcach kolejow.	1	40
1			Szynka gotowana krajana na części	8	72				Węgiel kamienny w składach handlarzy w mieście	1	50
1			Kiełbasa surowa siekana	4	64				Węgiel kamienny w drobnej sprzedaży sposobem rozwozu przez uprawnionych z dostawą do domu	1	60
1			Kiełbasa krajana wędzona	6	—				Drzewo miękkie za krążek (kółko)	—	80
1			Kiełbasa siekana wędzona	5	12				***) Zapalki szwedzkie za 1 pudeł.	—	3
1			Wędzonka surowa	5	12				„ „ „ „ „ 10 „	—	24
1			Wędzonka gotowana	5	44				„ „ „ „ „ 100 „	2	20
1			Sardelki sztuka	—	22				Spirytus denaturowany o zawartości 90% alkoholu za 1 litr	1	26
1			Kiełbaski wiedeńskie para	—	22						
1			Słonina	5	80						
1			Smalec, sadło niesolone, bil	6	50						
1			Podrób: a) płuco wołowe za 1 kg.	1	—						
			b) wątroba „ „ 1 „	2	40						
			c) flaki „ „ 1 „	2	—						
			d) nerki „ „ 1 „	2	80						
			**) Cukier: A. w handlu hurtow.:								

UWAGA: *) Każdy rzeźnik obowiązany jest sprzedać żądaną ilość mięsa, najmniej ¼ kilograma. Dokładka przy sprzedaży mięsa może wynosić: a) przy mięsie z części tylnych najwyżej 20%, b) przy górnej sztuce, szponderze rozbratowym i pędze bez kości goleniowej najwyżej 10%. — Do mięsa z innych części przednich dokładki dodawać nie wolno. — Na dokładki użyte być mogą części do użycia zdadne, pochodzące z tego zwierzęcia rzeźnego, z którego pochodzi mięso sprzedawane a mianowicie: kości rurowe, wątroba, nerki, śledziona; na dokładkę natomiast nie wolno używać kości płaskich jak n. p. żeber. — Części z innych zwierząt nie mogą być dodawane jako dokładki, wyjąwszy na żądanie kupującego. ****) Cukier** sprzedawany w oryginalnym opakowaniu jest tańszy a żadnemu sprzedawcy nie wolno odmówić sprzedaży takiego cukru na żądanie. Ceny cukru ustanowione dla hurtownego handlu obowiązują także przy sprzedaży mniejszych ilości jak 100 kg. *****)** Każdy kupiec jest obowiązany sprzedać żądaną ilość zapalek. **Podane wyżej ceny mąki obowiązują od 11. stycznia 1916, ceny krup od 6. grudnia 1915, ceny nafty od 2. stycznia 1916, detajlnicze ceny cukru od 1. lutego 1916, ceny spirytusu od 4 marca 1916.**

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 10 marca 1916 roku.